

ΤΡΙΤΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

107. † Ο Κύριος να είναι μαζί σας.

– Και με το πνεύμα σου.

† Ας υψώσουμε τις καρδιές μας.

– Είναι στραμμένες προς τον Κύριο.

† Ας ευχαριστήσουμε τον Κύριο τον Θεό μας.

– Άξιο και δίκαιο.

Ακολουθεί το προοίμιο σύμφωνα με τους λειτουργικούς κανόνες το οποίο τελειώνει με το **Άγιος, άγιος, άγιος**.

† Άγιος, άγιος, άγιος Κύριος ο Θεός Σαβαώθ.

Πλήρεις ο ουρανός και η γη της δόξης σου.

Ωσαννά εν τοις υψίστοις.

Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ωσαννά εν τοις υψίστοις.

108. Ο ιερέας, με ανοιχτά τα χέρια, λέει:

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ είσαι άγιος, Κύριε,
και δίκαια σε υμνεί όλη η πλάση που εσύ δημιούργησες
διότι διά του Υιού σου και Κυρίου μας Ιησού Χριστού,
με την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος,
ζωοποιείς και αγιάζεις τα σύμπαντα
και δεν παύεις να συνάγεις για σένα ένα λαό,
ώστε από την ανατολή του ηλίου μέχρι τη δύση
να προσφέρεται θυσία άμωμη στο όνομά σου.

109. Ενώνει τα χέρια, τα επιθέτει στα δώρα και λέει:

Σε παρακαλούμε, λοιπόν, Κύριε, και σε ικετεύουμε,
τα δώρα που προσκομίσαμε
αγιάσέ τα με το Πνεύμα σου,

ενώνει τα χέρια και κάνει το σημείο του σταυρού ταυτόχρονα επάνω στον Άρτο και στο άγιο Ποτήριο, λέγοντας:

ώστε να γίνουν το Σώμα † και το Αίμα
του Κυρίου μας Ιησού Χριστού,

ενώνει τα χέρια,

με εντολή του οποίου τελούμε αυτά τα ιερά Μυστήρια.

110. Στις φράσεις που ακολουθούν, τα λόγια του Κυρίου πρέπει να προφέρονται καθαρά και μεγαλοφώνως, όπως η φύση τους το απαιτεί.

Ο ίδιος, τη νύκτα κατά την οποίαν παραδινόταν,

παίρνει τον Άρτο και υψώνοντάς τον λίγο επάνω από την αγία Τράπεζα, συνεχίζει:

έλαβε τον Άρτο,
σε ευχαρίστησε, σε ευλόγησε,
τον τεμάχισε και τον έδωσε στους μαθητές του, λέγοντας:

Κλίνει λίγο την κεφαλή:

ΛΑΒΕΤΕ, ΦΑΓΕΤΕ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΤΕΣ:
ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ,
ΤΟ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΠΑΡΑΔΙΔΟΜΕΝΟΝ.

Δείχνει τον καθγιασμένο Άρτο στο λαό, τον τοποθετεί πάλι στο δισκάριο και γονατίζοντας προσκυνά.

111. Έπειτα συνεχίζει:

Κατά τον ίδιο τρόπο, μετά από το δείπνο,

παίρνει το άγιο Ποτήριο και υψώνοντάς το λίγο επάνω από την αγία Τράπεζα συνεχίζει:

έλαβε το Ποτήριο,
και αφού σε ευχαρίστησε πάλι, σε ευλόγησε
το έδωσε στους μαθητές του, λέγοντας:

Κλίνει λίγο την κεφαλή:

ΛΑΒΕΤΕ ΚΑΙ ΠΙΕΤΕ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΤΕΣ:
ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΜΟΥ,
ΤΟ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΚΑΙ ΑΙΩΝΙΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗΣ,
ΤΟ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΕΚΧΥΝΟΜΕΝΟΝ
ΕΙΣ ΑΦΕΣΙΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ.
ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΗΝ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ.

Δείχνει το άγιο Ποτήριο στο λαό, το τοποθετεί πάλι επάνω στο ειλητό και γονατίζοντας προσκυνά.

112. Έπειτα λέει:

Μυστήριο πίστεως!

Και ο λαός συνεχίζει αναφωνώντας:

Το θάνατό σου, Κύριε, αναγγέλλουμε
και την αγία σου Ανάσταση ομολογούμε,
έως ότου έλθεις.

Άλλες αναφωνήσεις:

α) Κάθε φορά που τρώμε αυτόν τον Άρτο
και πίνουμε από αυτό το Ποτήριο,
το θάνατό σου, Κύριε, αναγγέλλουμε
έως ότου έλθεις.

β) Σωτήρα του κόσμου, σώσε μας,
εσύ που μας λύτρωσες
με τον Σταυρό σου και την Ανάστασή σου.

113. Έπειτα ο ιερέας εκτείνει τα χέρια και λέει:

Τελώντας, Κύριε, την ανάμνηση
του σωτήριου Πάθους του Υιού σου
της ένδοξης Αναστάσεώς του
και της Αναλήψεώς του στους ουραμούς
αλλά και προσδοκώντας τη δεύτερη παρουσία του,
γεμάτοι ευγνωμοσύνη,
σου προσφέρουμε τη ζωντανή και ιερή αυτή θυσία.

Στρέψε, Κύριε, το βλέμμα σου,
στην προσφορά της Εκκλησίας σου
και αναγνώρισε το θύμα
με το οποίο θέλησες να μας συμφιλιώσεις μαζί σου.
Αξίωσε εμάς,
που τρεφόμαστε με το Σώμα και το Αίμα του Υιού σου,
πλήρεις από το Πνεύμα του το Άγιο
να είμαστε όλοι εν Χριστώ ένα σώμα και ένα πνεύμα.

Στα συλλείτουργα, ο 1^{ος} συλλειτουργός λέει:

Είθε το ίδιο αυτό Πνεύμα
να μας τελειοποιήσει σε προσφορά αιώνια,
για να αποκτήσουμε την κληρονομία
που μας υποσχέθηκε,
μαζί με τους εκλεκτούς σου:
Πρώτα με την Υπεραγία Θεοτόκο και Αειπάρθενο Μαρία,
τους αγίους Αποστόλους
και τους ένδοξους Μάρτυρες,
(τον άγιο ... [όνομα]) (αναφέρεται ο άγιος της ημέρας ή ο άγιος προστάτης)
και με όλους τους Αγίους.
Ελπίζουμε ότι, χάρη στη μεσιτεία τους,
θα μας παρέχεις πάντοτε τη βοήθειά σου.

Στα συλλείτουργα, ο 2^{ος} συλλειτουργός λέει:

Σε παρακαλούμε, Κύριε,
αυτή η θυσία της συμφιλίωσής μας
ας φέρει ειρήνη και σωτηρία για όλο τον κόσμο.
Ευδόκησε να στηρίζεις στην πίστη και στην αγάπη
την Εκκλησία σου, η οποία πορεύεται εδώ στη γη:
το δούλο σου, τον Πάπα ... [όνομα],
τον Επίσκοπό μας ... [όνομα]*,
την τάξη των Επισκόπων,
όλο τον κλήρο και τον περιούσιο λαό σου.

Στα συλλείτουργα, ο 3^{ος} συλλειτουργός λέει:

Εισάκουσε, Κύριε,
τις ικεσίες της οικογένειάς σου,
η οποία, όπως θέλησες, βρίσκεται ενώπιόν σου.
Φιλάνθρωπε και στοργικέ Πατέρα,
συνάθροισε γύρω σου όλα τα διασκορπισμένα τέκνα σου.

* Εδώ δύναται να αναφέρονται οι βοηθοί Επίσκοποι, ή άλλος ή άλλοι Επίσκοποι όπως ορίζει η Γενική Διάταξη του Ρωμαϊκού Λειτουργικού (αρ. 149).

Αν ο λειτουργός είναι Επίσκοπος μετά τις λέξεις: μαζί με τον δούλο σου τον Πάπα... [όνομα], προσθέτει: και εμένα τον ανάξιο δούλο σου.

Αν ο Επίσκοπος λειτουργεί έξω από την εκκλησιαστική του Επαρχία, μετά τις λέξεις: μαζί με τον δούλο σου τον Πάπα... [όνομα] προσθέτει: και εμένα τον ανάξιο δούλο σου και τον αδελφό μου... [όνομα] Επίσκοπο αυτής της Εκκλησίας [όνομα]

Αν προΐσταται ή συλλειτουργεί Επίσκοπος άλλης Εκκλησιαστικής Επαρχίας, προσθέτει: τον εδώ λειτουργούντα (ή συλλειτουργούντα) Επίσκοπο ... [όνομα] της Εκκλησίας... [όνομα].

Στα συλλείτουργα, ο 4^{ος} συλλειτουργός λέει:

Τους κεκοιμημένους αδελφούς μας
και όλους αυτούς οι οποίοι σου ήταν ευάρεστοι
και πέρασαν από τον κόσμο αυτό στην αιωνιότητα,
δέξου τους στοργικά στη Βασιλεία σου,
όπου όλοι ελπίζουμε να βρεθούμε,
για να απολαύσουμε αιώνια τη δόξα σου,

ενώνει τα χέρια,

διά του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας,
διά του οποίου χορηγείς κάθε αγαθό στον κόσμο.

114. Παίρνει το δισκάριο με τον καθαγιασμένο Άρτο και το άγιο Ποτήριο, τα υψώνει και λέει:

Δί' Αυτού και μετ' Αυτού και εν Αυτώ,

στα συλλειτουργία, όλοι οι συλλειτουργοί μαζί:

εις σε, τον Θεόν Πατέρα, παντοκράτορα,
εν τη ενότητι του Παναγίου Πνεύματος,
πάσα τιμή και δόξα αποδίδεται,
εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός αναφωνεί:

– Αμήν.

115. Όταν η θεία Λειτουργία τελείται για τους κεκοιμημένους, μπορεί να χρησιμοποιηθεί:

Ενθυμήσου, Κύριε, το δούλο σου (τη δούλη σου)...,
τον οποίον (την οποία) κάλεσες (σήμερα)
ν' αφήσει αυτό τον κόσμο και να έλθει κοντά σου.
Και όπως μέσω του Βαπτίσματος
έγινε σύμφυτος (σύμφυτη) στο θάνατο του Υιού σου,
αξίωσέ τον (την) επίσης να συμμετέχει και στην Ανάστασή του,
όταν θα αναστήσει τους νεκρούς από τη γη με τη σάρκα τους
και θα καταστήσει το ταπεινό μας σώμα
όμοιο προς το ένδοξο σώμα του.

Αλλά και τους κεκοιμημένους αδελφούς μας,
και όλους αυτούς οι οποίοι σου ήταν ευάρεστοι
και πέρασαν από αυτό τον κόσμο στην αιωνιότητα,
δέξου τους στοργικά στη Βασιλεία σου,
όπου όλοι ελπίζουμε να βρεθούμε,
για να απολαύσουμε αιώνια τη δόξα σου,
όταν θα στεγνώσεις κάθε δάκρυ από τους οφθαλμούς μας,
διότι βλέποντας εσένα, τον Θεό μας, όπως ακριβώς είσαι,
θα είμαστε όμοιοί σου σε όλους τους αιώνες,
και ακατάπαυστα θα σε υμνούμε.

Ενώνει τα χέρια:

Διά του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας,
διά του οποίου χορηγείς κάθε αγαθό στον κόσμο.

**Παίρνει το δισκάριο με τον καθαγιασμένο Άρτο και το άγιο Ποτήριο, τα
υψώνει και λέει:**

Δί' Αυτού και μετ' Αυτού και εν Αυτώ,

στα συλλειτουργία, όλοι οι συλλειτουργοί μαζί:

εις σε, τον Θεόν Πατέρα, παντοκράτορα,
εν τη ενότητι του Παναγίου Πνεύματος,
πάσα τιμή και δόξα αποδίδεται,
εις τους αιώνες των αιώνων.

**Η τέλεση της Λειτουργίας συνεχίζεται με την Ακολουθία της Θείας Κοινωνίας,
βλ. σ. 451.**